

взимали тѣзи также балкански мѣста въ развитіе и распространіе на Българщинѣ-тѣ по отсамны-тѣ страны на Балкана. За тѣхъ както и за други нѣкои училища е собиралъ свѣдѣнія и поменѣлъ нѣщо въ съчиненія-та си още и покойный-тѣ Априловъ. И конечно, не малко похваля сѣ заслужили и заслужватъ извѣстны-тѣ по свои-тѣ патриотически чувства Г. Г. С. Д. Тошковичъ и Н. М. Тошковъ чрѣзъ свои-тѣ благодаренія и старанія за Карлоферско-то училище, както и Геровъ и Чомаковы за Коприщенско-то и Пловдивско-то, Г. Г. Евлогій и Христо Георгиевы за Карловско-то, Г. П. Беронъ за Котленско-то и др., незабравенный-тѣ Денкоглу за Софій-ко-то, и толкози други родолюбивы наши съотечественници, които сѣ щедро жъртвували и сѣ ся трудили и ся трудятъ за народно то образование, съ което заслужуватъ всякъ признателность отъ народа и добъръ споменъ отъ насъ за прѣдъ свѣтъ-тѣ и потомство-то. Но за жалость азъ не съмъ ималъ честь ни у други да видѣмъ ни самъ да съберѣ по-подробны свѣдѣнія, тѣй като да могъ нѣкога и за тѣхъ да кажѣмъ кое-то прилича. А желателно е да ся избродеше и напишеше исторія-та и на тѣзи училища. Къмъ Васъ прочее, истинны ревнители и попечители на народно-то образование, ся обращамы и надѣемъ ся че настояще-то изложение, като първъ опытъ, ще вы вѣдодушеви да ся постараете и Вы да ся съберѣтѣ и издадѣтѣ на свѣтъ свѣдѣнія-та за тѣзи училища върху които имате попеченіе и грыжѣ.

На конецъ ще поменѣ още едно нѣщо което съ придираваніе-то си за училища-та отвѣдъ Балкана можихъ да забѣлѣжѣмъ. Отъ често-то промѣненіе на Епитропы-тѣ и прѣхожданія-та на училищны-тѣ документи отъ рѣцѣ на рѣцѣ много важны за тѣхъ и потрібны работы сѣ пропаднѣли и сѣ ся разгубили. Габровско-то училище е было и отъ тѣзъ странѣ честито; защото, въ растояніе близу тридесять години, всичко що ся е касаяло до училище-то ся е оставяло и налѣрвало въ рѣцѣ-тѣ на единъ человекъ, който не само е умѣилъ да пастри и да кѣта всяко отъ тѣзи нѣща, но и самъ колкото е можалъ и колкото е знаялъ прилагалъ свои бѣлѣжки и запискы не маловажны, не само за